

1) Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα Σεβασμιώτατοι καὶ Θεομιμέτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς.
Ἀφιδότιμὲ κύριε Πρέβυ τῆς Πατρίδος μα, ἐκτιμώτατοι κ Πρόεδροι καὶ ἄρχοντες τοῦ
Αἰγυπτίου Ἑλληνισμοῦ τῆς Πρεβυχενού κοινότητος τῆς Ἀλεξανδρείας τῆς χώ-
ρας τοῦ Νείλου. Σεβαστοὶ Πατέρες, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί.

- Ὄταν πλησιάζει καρδίᾳ δὲ τόπο ἅγιο καὶ ἱερό, αἰδάνεται ἀνείπωτα βυ-
καλοθήματα καὶ συγκλονίζουν τὴν ὑπαρξὴν του. ἀποκαλύπτεται καὶ ἀκούει κα-
θάρᾳ μέσα του τὴν θεϊκὴν φωνή: «λύσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου, (πράξ 7.33)

- Μὲ πολλὴ βυστολή καὶ βυτοχή καρδίας καὶ φόβου θεοῦ, πειθαρχώντας ἐν τῇ
βουλῇ τοῦ θεοῦ, τὴν ἐκφραδεῖσα διὰ τῆς εὐλογητῆς ἑσας προτάβω Μακαριώ-
τατε καὶ διὰ τῆς τιμίας ψήφου τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων, παρίσταμαι πρό τῶν
θυρῶν τοῦ ἁγίου συμβασηρίου, τοῦ ἁγίου καὶ πανδέπτου Πατριαρχικοῦ
Ναοῦ τούτου καὶ ἐνώπιόν ἑσας.

- (κίτη) προσπίπτω ταπεινός)· ἐν πνεύματι ταπεινώβω καὶ καρδίᾳ βυτοτρι-
μὴν ἀναβῶν: «ἐλθὼν με κύριε ὁ γὰρ λαός σου καὶ ἡ ἐκκλησία σου ἐκπέουσί σε.

- Ἡ ἐκκλησία, πού εἶμαι ὁ θεματούλακος τῆς Ἀποστολικῆς Πίστης καὶ παραδό-
βω καὶ ταμειούχοι τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ· πού εἶναι ἴωβα καὶ βυτοχῶ πορευο-
μένη. Πορεύεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἰδρύβωσῆς της μέχρι καὶ σήμερα. καὶ δὲ βυ-
τοχίβω γὰ πορεύεται μέχρι τῆς βυτοβείας τοῦ αἰῶνος. — Διότι εἶναι θεῖο
καθίδρυμα καὶ κεφαλὴ τῆς εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, πού μᾶ ὑποβέβηκε ὅτι
δὲ εἶναι πάντοτε μαζί μαζὶ λέγοντας "καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μέθ' ὑμῶν εἶμι πάβας τὰς
ἡμέρας, καὶ εἶναι αὐτός πού ἐπέμψε καὶ πέμπη τὸ Παράχο Πνεῦμα, πού βυ-
κροῖται ἅλο τὸ θεῖο τῆς ἐκκλησίας.

- εἶναι ἡ ἀπὸ περάτων ἑσας περάτων τῆς οἰκουμένης Ὀρθόδοξοῦ ἐκκλησίας πού
μέσα στοῦ Ἀποπνευματικὸ τῆς Πατρικό χωρο, εἶναι τύπον καὶ τόπον Χριστοῦ, δέ-
κεται ὁ ἐπίσκοπος).

- καὶ ἐδῶ στοῦ ἀχιασμένο Ἀλεξανδρινό χωρο, πᾶβη τῆς Αἰγύπτου καὶ πάβης Ἀ-
γρικῆς, εἶναι ὁ Πανδέπτος Πάπας καὶ Πατριάρχης μαζ. Πάτερ Πάτερων Ποιμένων
Ποιμένων, Ἀρχιερέων Ἀρχιερέων· ἀπ' τὰ ἱερά καὶ πανάχα χέρια τοῦ ὑποίου,
θεοῦ εὐδοκούγτος, λαμβάνω σήμερα τὸ τῆς Ἀρχιερωσύνης μέγα λειτούργημα καὶ
θωβῆτη Διακονία.

- Διακονία ἐν τῇ ἐκκλησία. πού εἶναι ἑνα οἰκουόμενα ἐξ ἀποκαλύβω ἐς ἐμῆ,

3) πού μόνο η παρουσία της φωτεινής και εξαγλασμένης μορφής του έκανε να αισθανόμουν χαρά Θεού, ανάπαυση, ειρήνη, καιρομένη καρδιά για το αγαθό, λιανικά Θεού ζωόχορο. Ακολουθεί τότε χωρίς όρους, χωρίς διπολοχισμό την επίταξη της καρδιάς μου, και ανυπόκριτα εμπιστευέσθαι τον εαυτό μου στα χέρια του Πατέρα και Επισκόπου μου, στα χέρια του Χριστού και της Εκκλησίας.

- Η παρουσία του η γοερή αυτή την ώρα, χερίσει την ψυχή από αιώνηση εσωδία Πνευματική. Γέροντά μου, Σπυρίδων Αρχιερέως του Θεού του Υψίστου, αυτή την ερωτώτερη ώρα της ζωής μου, ως αντίδωρο και όρεσή μου, δεχθήτε παρακαλώ το μεγάλο εύχαριστώ της ευχρημονουμένης ψυχής μου.

= Όλα δε όλα συμβαίνουν στους ανθρώπους, έχουν μέρα του μυστήριου της ζωής και γίνονται για να εκδηλωθεί η αγάπη του Θεού η βίβρα και διαβώσουσα.

- Βονδός και βκεπαστή και υπεραβλιγτή για μένα και προεγότη και αντίηπτωρ, ο Μακαριστός Νικόδημος, ο καλός κάναδος και Πατρικώτατος Ιεράρχη Ιερισσοβού (Αγίου Όρου) και Αρδαμερίου.

- Βονδός και βκεπαστή ^{και 67η ηλικία} για μένα, ο βεπτός καθιχούμενος της Πατριαρχικής και Σταυροπηρακής Μορής (Αγίας Αναστασίας της Φαρμάκουστρας, ο Μητροπολίτης Μιλήτου Απόστολος, ο βωρός ο εύθύς Εύκρινος και Τιμιο, ο άνθρωπιγά γερόμενος). και η βεβαμμία Μορής, Ιερό καταύχο της ψυχής μου.

- Βονδός και βκεπαστή ^{και αντίηπτωρ} για μένα, με κατορόηση, με όλη τη δύναμη και με όλη την αγάπη και την ευχρητική του ψυχής, είναι και ο βεβαμμιώτατος Θεόκλητος, ο Μητροπολίτης Ιερισσοβού (Αγίου Όρου) και Αρδαμερίου, ο διαποιμέτων Θεοφίλος ^{και Ιεροσολύμων} την Ιερά Έπαρχία αυτού, εν' επίετήμη πολλή, χάριτι Θεού και δυναίγει.

- Μα και ο νύν Γάνου και χώρα, ο Πατήρ Αμφιλόχιος Τεοδκος, ο άνθρωπιτος του Θεού ο άδολος και απονήρευτος, ο Ιεραπόστολος με την αυταπάρηση και τον ενδουσιασμό, αναβάσει εν τη καρδιά αυτού θέμενος, προνοώντας, πάμπολα καλά και αγαθά έπραξε υπέρ έμου, από τη νεότητά μου μέχρι και σήμερα. Του εύχαριστώ από καρδιάς ευχρημόνως.

- Τον προεγότα βεβαμμό αποέμω και έκγράψω την βαθειά εύλάβιά μου και τη εύχαριστίε μου, καθώ διδάχθηκα από του μακαριστού

4) Γεροντάδες μου που προαίτερα, με την έμπρακτη άκρεστη πιπίστητά σας, πρός τον Ιερωτάτο θεό του Οικουμενικού θρόνου και τον Παναγιώτατο εξα-
βρόν προκαθήμενο, τον Οικουμενικό Πατριάρχη κύριον κύριον Βερδοξομαίον.

- Ευχαριστώ από καρδίας τον εξαβρωτάτο Μητροπολίτη Ναυκρατίας και Ρενδίνης κ. Ιωάννη διὰ την πολλή του ἀγάπη. Μά και γιὰ την τιμή του πρός τον αἰσίμο προκατόχου του επιρρίδωνα τόν και Γεροντά μου, πού αναγνωρίζοντας τό δυδιαστικό έρχο του και ἀκούη οἰκοδομῶντας πάνω ἐαυ-
τό καρποφορεῖ ὕπερ ἐκ περιβού ἐν εὐλογίαι Χριστοῦ.

- Ευχαριστώ τον πολυτάλατο Πατριαρχικό μας ἐπίτροπο, Μητροπολίτη Ναυκρατίας κ. Μάρκιον γιὰ την πολλή ἐμπιστοσύνη ἀγάπη και τιμή, και γιὰ την ἀποχή και καλή συνεργασία.

- Τού ἀγίου ἀρχιεπί τουίντα Γεώργιο και Ερητουπόλεω ἀμνηστριον γιὰ την πολλή του ἀγάπη μέριμνα και φροντίδα γιὰ μένα.

- Τον Πατριαρχικό ἐπίτροπο καίρου Μεμεσίδη Νικόδημο, τον πλήσιον Νήγωρα

τον βαβυλῶνα θεόδωρον τον ἀδελφικό μου γίω Μαλαίου φωτίον και του βεβα-
σμίου ἀδελφού μου Ἰσραή που συμπαρίσταται στό μέγα μυστήριο τῆς χειροτο-
νίας μου ἐν ἐπίσκοποι. Καθῶ και του περίημιτου μου ἀνδρώπου
του ἐγγύ και μακράν, πού ἡ ἀγάπη και ἐκτίμησι πρός την ταπεινότητά
μου δὴ ἀρτῶ τὰ βήματά του σήμερα ἐδῶ.

- Ἐτό πρόσωπο του ἀγαπητοῦ μου ἀδελφοῦ πατρός Αναστασίου Παρούτση, βλέπω ἀγίου ἀνεξαρτήτως του προβλεπῆ και ἀγαπημένου Ἰσραή και δια-
κόνη και ἐπικαλούμε τῆς προβουχέ του.

= Ἐμάδα στὴ ζωή μου Μακαριώτατε ὅτι εἶναι μεγάλη ὕπόθεσι νά πιτεύει
στό θεό και νά ζῆ μὲ αὐτὴ τὴν ἐμπιστοσύνη, χωρὶς νά καταβαλίεσαι μὲ
τό θεό και του συναδνώπου σου, χωρὶς νά κρυώνει ἡ ψυχὴ σου, ἀλλὰ,
συνεχῶ νά εἶναι θερμὴ και ὕπακουσι στό θεό, ὅτι κι ἀν παρουσιασθεῖ
μέσα στὴν πορεία του βίου. Νά ὑπάρχει ἡ ἐλπίσινεια και ἡ προβουχέ.
Καὶ τότε, κατὰ του πεπειρωμένου πατέρα και διδασκάλου, βλέπει ὁ θεός
στὴν πράξη ὅτι πράγματι ποδεῖ κατὰ νά ζῆ μέσα του Χριστοῦ, και
τότε τόν ἐπιδικέπτεται ἡ χάρις του θεοῦ και ἀρχίφει νά αἰδάνεται

5) μέσα του μία ζεστασιά, μία όμορφη οσφραίνια που καλλιεργεί το ἀκατέργαστο (τὴν ψυχὴν), μία ἀνάπαυση που ἐμπνέει καὶ βτηρίζει, καὶ ἐνεργεῖ ὅπως ὁ Θεὸς θέλει, ἀνοίγοντας δρόμους καὶ ὁρίζοντες. "Τὸ Πνεῦμα ὅπου θέλει πνέει καὶ τὴν (ψυχὴν) αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας ποθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει,"

— καὶ οἰκοδόμησε ὁ Ἄγιος Θεὸς, νὰ ἔρθουν ἔτσι τὰ πράγματα ὥστε νὰ ἔρθω καὶ νὰ ἐνταχθῶ στὸν εἰσὸς θεῖο που λέγεται Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας καὶ Πάσης Ἀφρικῆς, τὸ μεγάλο αὐτὸ Πνευματικὸ Μέγεθος, νὰ μὲ δεχθῆτε κοντὰ σας Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέεποτα, καὶ νὰ βρεθῶμαι τῶρα ἐνώπιόν σας. Ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

— θεωρῶ καὶ αἰδοῦμαι πῶς αὐτὸ εἶναι γιὰ μένα ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀγάπην ἐξ' ὀλοκλήρου στὴν Πατρικωτάτη ἀγάπην, φραγτίδα καὶ διοργάνωση τοῦ Μακαριωτάτου Πάπα καὶ Πατριάρχου μας, κυρίου κυρίου Θεοδώρου τοῦ Β', που ἐκκύει ὅλου κοντὰ του μὲ τὸ φωτεινὸ Πρόσωπο, μὲ τὸ μελῆριο καὶ πρῶο χαρακτήρα του, μὲ παραδειγματικὴ καὶ διδακτικὴ ζωὴ, μὲ τὸ ἀμέριστο καὶ παρυσινό ἐνδιαφέρον, νὰ πάντα κερδίζει καὶ χριετῶ προβαλάει τὴν Ἐκκλησία. Μὲ ὄραμα καὶ ἐπιδο νὰ φέρει τὸν καθένα δὲ ἐπαγὴ μὲ τὸν Χριστό, τὸν εὐτήρα καὶ σωτήρα, ἀνοίγοντας διόπλατα τὴν πόρτα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ στὸν ἀνθρώπου. Μὲ ἀρετὴ καὶ τόλμη μὲ ἠδὴ καὶ τιμιώτητα. Μὲ ἀτέρμονε) κοπιαστικώτατε) εἰραποδοτικέ) περιδοίε) στὴν ἀχαρὴ ἠπειρο τῆς Ἀφρικῆς, πολλακι τὰ βτήματα τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ βώματι αὐτοῦ περιετρωῖ, ἐρχαζόμενοι ἀκούραστα, μὲ τόση ἀγάπην γὰρ τὴν διδωσὴν τοῦ εὐαγγελίου. Πάντα ἰσχυρῶς ἐν τῷ ἐνδυναμούμενῳ αὐτῷ Χριστῷ. Διότι ὑπάρχει ἡ ἀνυπερβλήτη ἀφία που δὲν χάνει ποτὲ τὸ κύρος της μὲ τὴν παροδο τῶν αἰώνων. καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ διδαχμαλία τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ παρακαταθήκη της στὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας, ὅπως ἐμμεύθηκε ἔδῳ, ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο καὶ εὐαγγελιστὴ Μάρκο, ὅπως βιώνεται αὐθεντικά καὶ ὅπως βυρεχίζει ἀσκρα καὶ μὲ τὴν εἰσέρω, αὐτὸ τὸ Ἀποστολικὸ κήρυγμα νὰ μεταδοθεῖ στὰ ἔθνη. Ζεῶσθη τὴν Ἀφρικὴ. Ὁσῶραῖοι οἱ ποδο τῶν εὐαγγελισμένων τὴν εἰρήνην τῶν εὐαγγελισμένων τῶν ἀφρικῶν. Ὁ πεπικυμένω λοιπὸν οἰακοστρόφο) τοῦ κράτους τοῦ Πατριάρχου. Ἐνὸς τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Μάρκου τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας, ἡσὸ κηδε,

6) να με δεχθεί κοντά Του και να με συμπεριλάβει ανάμεσα στον λαμπρό, πολυπύριω και κατά πάντα αξιοθέατο κληρικό Του και έμμε τον ελάχιστο και ταπεινό παπά Γερμανό. Τον ευχαριστώ διότι απ' καρδιάς και τον ευγνωμονώ.

- Με τοπιδετήσατε με Πατρική μέριμνα Μακαριώτατε, στην υπηρεσία και τη διακονία του περίπυτου και Πανσεβάσμιου Αυτού Πατριαρχικού Μοναστηρίου, του Αγίου Σάββα του ηγιασμένου, που Πάνσεπτοι καθυγούμενοι είναι αυτή η ίδια η Μακαριότης Σα, με τον περίσημο και ιστορικό κωδικοκό Ναό, που αποτελεί σύγχρονα και είναι Πανορθόδοξο και Πανχριστιανικό Προσκύνημα.

- Έδω πάλλονται ακατάπαυστα τα άγματα της εκκλησίας, τελούνται τα έργα μυστήρια, και εξαγέλει ο τόπος αυτός διό παντός την ύψη του Αγίου. Μω διδάσκει να γίνομαστε άνθρωποι προβευχόμενοι και να μη κάνουμε τίποτε χωρίς προβευχή, και να έχουμε μια διάρκή μνήμη του Θεού όπως ο Άγιος Απόστολος και Ευαγγελιστής Μάρκος, όπως ο Άγιος Σάββας ο ηγιασμένο, όπως οι Άγιοι Πατριάρχες Αλεξανδρείας και ο Άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως ο θαυματουργός. Όπως η Αγία Μεγαλομάρτυς και Πάνδοξος κόμνη του Χριστού Ηικατερίνη, οι όσιοι θεοφόροι Πατέρες και ο όσιος Νικόλαος ο λεπρός και υπομνηστικός και νέος όλοκληρος Άγιος Αγίων.

= και νύν Μακαριώτατε και Σεβασμιώτατοι και Θεομύεστατοι Άγιοι Αρχιερείς "καιρός του ποιείσαι τώ Κυρίω..." Τό Παράχρον και Παράκλητορ Πνεύμα, τό προΐον εκ του Πατρός και δι' του ενδημησαν τώ άφραγγιστοι Μαθηταί, που όδραχέ τήν εκκλησία του Χριστού και τό πλήρωμα αυτής εν πάσαι τήν αληθειαν, τούτη τήν ώρα, προκαλεί βηβρό μέσα και κάνει έργο άφυπνίστω και έρηχόρβετω, αποβλήπαται στο να γίνει βαδύτητα και ούδισαδική η κοινωρία μου με τό Χριστό, με τον έαυτό μου με τον πλησίον μου. Τούτη τήν ώρα, άμεσα έρχεται η θεία Χάρη, για να με κυκλώσει ως (ω) ω) μεταβιά, ως όρδοι Αερμών η καταβαίνουσα επί τα όρη Σιών. Που καθαρίζει και εξαγάφει και βιπρίζει και έμπνεί. Μαλακώνει τήν πέτρινη ψυχή μου και όλη μου τήν ύπαρξη, για να γίνει συμπαρι μαλακο, για να δεχθεί τή βραβίδα το Θεού.

7) Νά τή ζυμώσει, νά τήν ευερεθάνει με τήν Ἐξαρχίαν δωρεάν Πνεύματος Ἁγίου, γιά νά γίνει ἄρτος ἡδύ, προβάρο / σρό, γιά νά προσαρθεί ἀπ' αὐτό ἡ ἀναιμακτοῦ δυνάμει τοῦ θεανθρώπου λόγου, ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας. ὑπέρ τῆς θικουμένης.

- ἔρχεται γιά νά τελεσθεῖ ἡ ἱερή καθολικὴ. Σήμερον καταπέμπει ὁ Κύριος τὸ Παράχιο Πνεῦμα, γιά νά πάρει τὴν ταπεινὴ μου ὑπαρξὴ καὶ τὴν πυρακτώσει μέγα ἐπὶ τὴν πύρινη γλῶσσα τῆς Πεντικοστής, ὅπως ὁ Σιδηροκρῆς ρίχνει τὸ βίδηρο τὸ μέταλλο μέγα ἐπὶ τὴν κλίνο καὶ πυρακτώνεται καὶ γίνεται ἓνα· βέ σπμεία πού νά ἀπορεῖ κανεὶς καὶ νά λέξει: τώρα πὶο εἶναι τὸ βίδηρο καὶ πὶο εἶναι ἡ φωτιά. Ἐσ ποιων τού ἀγγελίου αὐτοῦ Πνεύματα, καὶ τού λειτουργοῦ αὐτοῦ πυρὸς γλῶσσα.

- εἶναι θεοῦ τὸ δῶρο, κλήσι ἀγα καὶ ἀκρα ευκατάβασι. Ὁ δὲ διὰ τὸ δικαιοσύνας μου οὐχάρ ἐποίησα ἀγαθόν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ διὰ τὸ ἔλεη καὶ τού δικτιρμού τοῦ κυρίου, οὐ ἔφεχε πλουσίω ἐπ' ἐμε, θαρρῶν προεχρίω ἐπὶ ἄπο δουλοαγῆριο, εἰς κύριον ἀποτα τὰ κατ' ἐμέ ἐπιρίψαι, καὶ ἐπὶ πολλῆς πρεσβείας τῆς θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς ἀκατέσχινης Ἐλπίδας καὶ προστασίας.

= Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Διδότα, τώρα πού δά ἀπλῶβουν τὰ τῆμα χέρια τού γιά τὴν χειροτονία οἱ ἄγιοι Ἀρχιερεῖς, μυστικὰ πιστεύω δά εἶναι καὶ ἓνα χέρι πού δά ἀκουμπάει ἐπὶν ἄμο εἶς. δά εἶναι τὸ ἀγιασμένον καὶ τιμημένον χέρι τοῦ ἀοιδίμου ἱεραρχοῦ καὶ γέροντός μου Σιτυρίωτος, τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ Ἀρχιερέως πού βάδισε βέ ἄλη του τὴ ζωῆ, ἐπὶ ἴχνη τοῦ καλοῦ ποιμένου, τοῦ Ἀρχιποιμένου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

- δά εἶναι τὰ χέρια τὰ ἱερά τῶν τιμημένων ἱεραρχῶν ἑσάρτων Γερμανοῦ καὶ Μαχκαδά Γερμανοῦ, τῶν ὁποίων ταπεινὰ γέρω τὸ ὄνομα.

- Συνεβίον Καβαυρῆας τοῦ Πνευματικοῦ μου Πατρός.

- Παύλου Βερροῖτα καὶ Ναούνη, πού με παράκληση καὶ προτροπὴ τοῦ γέροντός μου τέλεσε τὴν χειροτονία μου ἐς Διάκονο.

Καρδαχῆς Χρυσοστόμου Ρόδου Ἀποστόλου, ἱερεῖος Νικόδημου, Καλύμνου Νεκταρίου καὶ Σωμῆς Χρυσοστόμου, πού παλμῶνται καὶ πολυτρόπως με εὐερεθίσαν. Παντρίω δέ, ἐπικαλούμε τὴ Πατρικὴ εὐ-

8) Χές τῷ Παύκλαυστῷ Πατριάρχῳ Πέτρῳ, τῷ συμμάρτυρίῳ ἐπ' ἐμοί
Πνευματικῷ Πατρὶ Θεοφίλῳ Ζησοπούλῳ, καὶ τῷ αἵροντῷ, ὀβονού-
δεῖ) ἄλλῳ στὶς ἡμέραι μας τὸ βαρὺ-βαρύτερο Σταυρὸ τῆς ἀσθενείας
τοῦ, Πάνβεπτου Ἰωακείμ Μητροπολίτου Γέροντος ^{Νικαυσιῶν} Νικαυσιῶν,
καὶ τοῦ ὁποῖου
ταπεινῶ με βεβασιμὸ πολὺ, ἔμω τὸ χέρι.

- Ἐγαποδεῖω τὸν ἑαυτὸ μου στὰ χέρια τοῦ Πατέρα καὶ Ἐπισκόπου μου, τοῦ
Πάπα καὶ Πατριάρχου μου· στὰ χέρια τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας με ὀ-
πόλυτη ἐμδατοσύνη καὶ ἀφοσίωση.

- Ἀποτελεῖ δὲ γιὰ μένα ὑψίστη μέγιστη τιμὴ Μακαριώτατε, πού τὴν ἡμέρα
τῆς ἐπειῶν τῆς δεκαπενταετοῦ εὐκλεοῦ καὶ λαμπρῆς Πατριαρχείας Σας ἔγινε
ἡ ἐκλογή μου εἰς Ἐπίσκοπον, τῆς ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Ταμιεθωῦ.

- Ἀποτελεῖ γιὰ μένα ὑψίστη τιμὴ, διότι με ἐπιλέξατε ὡς δικό Σας βοηθὸ Ἐ-
πίσκοπο, καὶ εἶναι εὐλογία Θεοῦ Τριμέγιστη, πού σήμερα ἡμέρα τῶν
γενεθλίων Σας καὶ ἡμέρα ἑορτῆς καὶ μνήμης τῆς Ἀλεξανδρινῆς Παν-
δόξου νύμφης τοῦ Χριστοῦ Ἡκατερίνης, ἀπὸ τὰ δικὰ Σας Τιμια στρα-
χικά καὶ ἀληθινὰ Πατρικά χέρια, λαμβάνω ὁ εὐχέστατος καὶ εὐετής
Γερμανὸς διὰ τῆς εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίας, τὴν χάριν τοῦ Πατρικοῦ Πνεύματος.
τῷ Θεῷ δοξα. Τριβῶ καὶ πολλαπλῶ εὐχαριστιεῖ, διὰ παντὸς εὐνω-
μόνω καὶ υἱοπρεπῶ ἀπὸ τὰ Τριβάνια τῆς καρδίας μου Σα εὐ-
χαριστῶ Μακαριώτατε.

Εὐχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ.

τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀσράτῳ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ,
τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰώνων ἀμήν.

(Α' Τιμόθ. 1, 17).